

milions d'euros, que és el doble del que s'estava destinant fins ara, sinó repartint-ho millor, repartint-ho millor. Donant més diners a aquells que més en necessiten i no les mateixes quantitats tant si cobres una quantitat estratosfèrica del teu sou com si no arribes a final de mes.

Ara nosaltres donem allò que necessita la ciutadania de veritat, més diners per a aquells que més ho necessita. Per això cada dia hi ha més xiquets a les aules de dos i tres anys; també, al conjunt del zero-tres.

Per això hi han 44.302 alumnes matriculats en el zero-tres. Són 6.050 xiquets i xiquetes més, a pesar que està baixant la natalitat. Som l'únic territori que està augmentant el nombre de persones que estan escolaritzades en el zero-tres, a pesar que baixa la natalitat, i això és perquè estem fent polítiques públiques valentes, transformadores que ajuden a millorar la igualtat d'oportunitats.

A més a més, ho estem fent acompanyant els ajuntaments, que heu fet un grandíssim treball des dels ajuntaments per a poder tirar endavant, posant ara nosaltres els recursos dels dos anys, i en aules rurals, en espais rurals perquè es fixe la població. I, per tant, no és només una qüestió de justícia social, també de justícia territorial. Per això, aquelles aules de dos anys que estem introduint, les estem fent també en municipis rurals, en llocs amb risc de despoblament, perquè es fixe població i puguem així avançar com a país.

Per tant, una gran política que anem a seguir fent i que anem a seguir avançant amb drets i amb llibertats, com demostra este govern del botànic.

Gràcies. (Aplaudiments)

#### La senyora vicepresidenta primera:

La següent pregunta també és de la diputada Besalduch, del Grup Parlamentari Socialista, al conseller d'educació.

Quan vullga, senyora Besalduch.

#### La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Hui estàvem parlant d'igualtat d'oportunitats. L'educació és fonamental per a garantir eixa igualtat d'oportunitats i, com no, la nostra universitat, ¿no?, l'accés a la universitat.

Ací també ha canviat el *cuento*, senyor conseller. El *cuento* també ha canviat.

En matèria de taxes universitàries. Mire, si ha canviat el *cuento*, senyor conseller. «La Universitat afea a Fabra el recorte de 34 millones el pasado curso y el aumento de las tasas.» Govern del Partit Popular al País Valencià. Eixos eren els titulars quan governava el Partit Popular.

Els titulars de l'actualitat, els titulars del 2017: «La Generalitat valenciana ha acordado este martes con los

rectores... -ha acordado con los rectores; acordem amb les universitats, no imposem, com passava abans- con los rectores de las cinco universidades públicas de la comunidad una rebaja de las tasas universitarias del 7% para el curso 2017-2018 -i ja diem aleshores-, a la que se sumará otra reducción del 8%».

Anem a vore més titulars del govern del botànic: «El Consell cumple su promesa -el Consell del botànic, el conseller d'educació- pese a las limitaciones presupuestarias, con el objetivo de que ningún joven se quede sin estudiar en la universidad por motivos económicos».

Un altre titular del govern del botànic, senyor conseller: «El Consell ha aprobado una reducción de la primera matrícula con el objetivo de que ningún alumno deje de estudiar por motivos económicos.»

Un 7 i un 8, per tant, un 15% de reducció de les taxes universitàries a la Comunitat Valenciana.

Hem passat de ser la comunitat amb les taxes universitàries més altes a estar en la mitjana d'Espanya, senyor conseller. I ho hem fet compensant a les universitats per esta reducció de les taxes, 18 milions d'euros en el pressupost del 2019, que espere que tot el món el recolze perquè eixa reducció de taxes se compensa en eixos 18 milions.

Retallades a les universitats i augment de les taxes. I augmentem el finançament de les universitats i reduïm les taxes a les famílies. Ha canviat molt el *cuento*, senyor conseller, per a bé de totes les famílies.

Però és que, a més, hem augmentat les beques, hem acabat en allò dels préstecs. ¿Se'n recorda, senyor conseller, que retallaven en les beques universitàries i els donaven als nostres universitaris uns préstecs en què havien de pagar un 6% d'interés perquè retallaven en les beques i, a més, augmentaven les taxes universitàries? Quan el Consell del botànic baixa les taxes, augmenten les beques, tenim les beques salari, que són pioneres en Espanya i que també vénen de tot el món a vore com ho fem. Ha canviat molt el *cuento*.

Però sap una cosa, senyor conseller? No ha canviat el *cuento* per a este hemicicle, per als diputats, per a les diputades, ni per al conseller, ni per als consellers, ni per al president. Ha canviat per a la gent, per als nostres estudiants, perquè ningú se quede sense poder anar a la universitat perquè no té recursos econòmics, senyor conseller.

Per tant, jo voldria que ens explicara quin estalvi ha suposat per a les famílies esta reducció de taxes universitàries i com ha millorat la igualtat d'oportunitats la reducció d'estes taxes.

Gràcies. (Aplaudiments)

#### La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Conseller, quan vosté vullga.

**El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:**

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, diputada.

Efectivament, les coses han canviat, és evident, i estem molt millor que no abans. I això la ciutadania ho pot viure, no és una qüestió només de vore o de pensar, sinó que és pot viure.

I ho acabem de fer amb les dades que hem donat, amb el zero-tres, i amb les dades que ara estem donant amb les taxes universitàries, les beques i el conjunt de polítiques universitàries. Perquè si hem dit abans que el zero-tres és important per a transformar la situació de partida, el que no podem és deixar d'acompanyar als nostres adolescents, deixar d'acompanyar als nostres estudiants quan arriben a l'etapa universitària. I, per tant, ha de ser un acompanyament al llarg de la vida, des del zero fins al cent, des del zero fins al total de la vida.

I, en eixe sentit, estem invertint des del primer minut fins a les taxes universitàries, fins els estudis superiors. Precisament per això hem actuat en diferents perspectives.

Vostè ha dit que cal recordar per saber d'on venim i on estem. Efectivament, és que no només es retallava, no només s'invertia menys, no només s'acordava amb els rectors i no es complia, és que resulta que va haver un pla plurianual de finançament de les universitats que mai es va aplicar. Directament, no es va arribar ni a aplicar i es va arribar a acumular un deute de 768 milions d'euros amb les universitats. 768 milions d'euros. Els doctorats en matemàtiques també podrien fer números sobre això. 768 milions d'euros de deute que no van pagar a les universitats quan ho havien acordat amb ells, amb els rectors i rectores en este sentit.

A més a més, van ser els que més van pujar i van ser els que més van baixar en beques, és a dir, pugem les taxes... Això ho feia el govern anterior, Partit Popular, pujava les taxes, reduïa les beques i deixava a deure més de 768 milions d'euros a les universitats valencianes. Això és el que venia passant en el govern del Partit Popular.

Què ha passat amb el govern del botànic? Doncs, mire, clarament, hem baixat les taxes un 15%, un 15% per a tots els estudiants, per a totes les universitats. I a més a més, hem transferit, com els deia, eixos 18 milions d'euros perquè no deixen de tindre ingressos les universitats i puguen seguir fent les seues polítiques universitàries.

A més a més, hem augmentat les beques fins a 30,8 milions d'euros. 30,8 milions d'euros és el doble de beques que hi havia amb el Partit Popular. I perquè es facen una idea, és el doble també de les beques que dona el govern de Madrid, que té més població, però està governada pel Partit Popular i per la ultradreta. Una xicoteta diferència de quan governen uns partits i uns altres a cadascuna de les autonomies.

A més dels 768 milions d'euros, dels 768 milions d'euros que van deixar a deure el govern del Partit Popular, este govern no només ha baixat les taxes, no només ha compensant a les universitats, no només hem augmentat les beques fins a duplicar-les, sinó que hem pagat a les universitats més de 500 milions d'euros del que li devia el Partit Popular, més de

500 milions d'euros. Imaginen-se el que haguérem pogut fer si ens haguérem trobat un sistema universitari sanejat.

I, per tant, no ens hem quedat ahí, hem vullgut seguir. I hem seguit, per exemple, augmentant també i millorant les condicions laborals del PAS i del PDI, hem consagrat 30 milions d'euros per això. Alliberem a partir també del 2019 recursos de les universitats per a pagar els complements nacionals que hi havia i que pagaven les universitats per 12 milions d'euros, també ho paga La Generalitat per a poder alliberar i fer més polítiques universitàries per part de les universitats, i 8 milions d'euros que destinem per al personal, entre altres, personal associat que puga dignificar el seu treball, que puga cobrar el que deuria haver cobrat i que ningú abans li havia posat eixos recursos damunt la taula.

Això què ha significat? Doncs, mire, ni més ni menys que un de cada tres estudiants universitaris al País Valencià té beca, un de cada tres. És una autèntica transformació el que estem fent. I si fem el càlcul de mitjana de l'estalvi, de mitjana d'estalvi –alguns hauran tingut més, alguns hauran tingut menys–, però de mitjana els 125.000 alumnes de la universitat valenciana ara es poden estalviar quasi 400 euros per matrícula.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

**La senyora vicepresidenta primera:**

Gràcies, conseller.

Serà ara el diputat senyor Josep Nadal, del Grupo Parlamentari Compromís, el que farà la pregunta també al conseller d'educació.

Senyor Nadal, quan vullga.

**El senyor Nadal Sendra:**

Bona vesprada, senyor conseller.

Les xifres de ràtio d'alumne per cada docent, de ràtio d'alumne per cada centre i de ràtio d'alumne per localitat són conceptes diferents i diferenciats, però que en conjunt indiquen ben a les clares quina és la inversió que fa un govern en educació, indiquen quina és la prioritat que té un govern a l'hora de donar-li prioritats a la qualitat educativa i a la planificació educativa, aixina com també a això tan important que és la igualtat d'oportunitats per a tots els xiquets i xiquetes.

Segons estudis fets per l'OCDE, es considera que les classes amb un nombre major d'alumnes estan associades amb problemes de comportament i amb la necessitat de dedicar més temps per a mantindre l'ordre per part dels professors.

Per contra, es considera que les classes amb un nombre menor d'alumnes permeten els professors dedicar menys temps a tasques administratives i més temps a l'atenció individualitzada de cada alumne. És una relació inversament proporcional que tot el món entén: quan més baixen les ràtios, més puja la qualitat educativa.